

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2112/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милица Кулићан, адвокат из ... и правних следбеника иза пок. ГГ, ДД из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ЂЂ из ..., ради поништаја уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2518/21 од 02.12.2021. године, у седници одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2518/21 од 02.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2518/21 од 02.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 376/19 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав Уговор о доживотном издржавању закључен 06.08.2018. године, оверен под бројем ОПУ: 1767-2018 дана 06.08.2019. године између сада покојног ЕЕ, бившег из ..., као примаоца издржавања и тужених ББ, ВВ и ГГ, као давалаца издржавања. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка плати 104.949,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2518/21 од 02.12.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20),

Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем првих питања од општег интереса, нити за уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, а имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева код утврђеног да нису испуњени услови да се утврди да је ништав Уговор о доживотном издржавању закључен 06.08.2018. године између покојног ЕЕ, као примаоца издржавања и тужених ББ, ВВ и сада покојне ГГ, као даваоца издржавања. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, а указивање ревизије на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама не указује на нужно и другачији правни став, јер примена материјалног права у споровима са захтевом као у овом случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 05.11.2018. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на утврђење ништавости уговора о доживотном издржавању у коме вредности предмета спора побијаног дела (100.000,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, са којих разлога је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић